

Република Србија
ПРИВРЕДНИ АПЕЛАЦИОНИ СУД
4 Пж 5464/19
03.09.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

ПРИВРЕДНИ АПЕЛАЦИОНИ СУД, у већу састављеном од судије Иване Павловић, председника већа, судије Александре Поповић и судије Љиљане Вуковић, чланова већа, у правној ствари тужиоца АА, из ..., насеље ..., улица ..., чији је пуномоћник Саша Здравковић, адвокат из Вучја, улица Косте Стаменковића бр. 19, против тужених: 1. ... СППР, ..., предузетник ББ, ..., улица ... чији је пуномоћник Милош Петровић, адвокат из Лесковца, улица Косте Стаменковића бр. 22, 2. ... СЗТР И КОМИСИОН, предузетник ВВ, ..., насеље ..., улица ..., ради проглашења извршења недопуштеним, вредност предмета спора 100.000,00 динара, у поступку по жалби пуномоћника првотуженог која је изјављена против пресуде Привредног суда у Лесковцу 2 П број 156/19 од 17.07.2019.године, на седници већа одржаној дана 03.09.2020. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба првотуженог и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Привредног суда у Лесковцу 2 П 156/19 од 17.07.2019.године.

Образложење

Побијаном пресудом, у ставу I изреке усвојен је тужбени захтев тужиоца АА, па је утврђено према туженима 1. ... СППР, .., предузетник ББ и 2. ... СЗТР и КОМИСИОН, предузетник ВВ, тако што је решење о извршењу Привредног суда у Лесковцу И бр. 173/2016 од 14.06.2016.године проглашено недопуштеним. У ставу II изреке побијане пресуде обавезани су тужени да тужиоцу на име трошкова парничног поступка плати износ од 34.300,00 динара, у року од 8 дана од дана пријема пресуде.

Благовременом жалбом првотужени је оспорио првостепену пресуду због битне повреде одредаба парничног поступка због погрешне примене материјалног права и због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, те је у смислу жалбених навода предложио да се жалба уважи, пресуда преиначи, тако што ће се тужбени захтев тужиље одбити у потпуности као неоснован и исту обавезати да првотуженику исплати трошкове поступка колико буду изнели или да се побијена пресуда преиначи тако што ће тужбени захтев тужиље усвојити делимично, тј. у обиму $\frac{1}{2}$ удела тужиље у заједничкој имовини на предмету извршења и одлучити да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Одговор на жалбу није поднет.

Испитујући правилност и законитост првостепене пресуде, на основу члана 386 Закона о парничном поступку, овај суд као другостепени налази да је жалба првотуженог неоснована.

У доношењу првостепене пресуде није било битних повреда одредаба парничног поступка, на које другостепени суд пази по службеној дужности из члана 374 став 2 тачка 1-3,5,7 и 9 Закона о парничном поступку.

Предмет тужбеног захтева је утврђење недопустивости извршења на непокретностима које су пописане закључком Јавног извршитеља Предрага Костића Ии А-9/2016 од 22.08.2018.године.

Према стању у списима предмета, тужилац је дана 14.03.2019.године првостепеном суду поднео тужбу ради утврђења да је недопуштено извршење одређено решењем Привредног суда у Лесковцу И бр. 173/16 од 14.06.2016.године које се спроводи пописом, проценом и продајом свих непокретности које се налазе на катастарској парцели бр. ..., уписаним у ЛН. бр. ... КО

У тужби је тврдио да је у предметном извршном поступку одређено извршење на непокретностима које није у својини извршног дужника, већ на њој неспорно право приватне својине са заједничким уделом има и тужилац као треће лице и која није извршни дужник.

Првостепени суд је утврдио да је пред Привредним судом у Лесковцу у току поступак извршења извршног повериоца ... СППР, предузетник ББ из ... према извршном дужнику ... СЗТР и КОМИСИОН, предузетник ВВ, из ..., те да је одређено извршење пописом, проценом и продајом непокретности која се налази на кат.парцели број ... уписаних у ЛН.бр. ... КО ..., решењем И бр. 173/16 од 14.06.2016.године. Наведено решење је достављено јавном извршитељу Предрагу Костићу из Лесковца на спровођење, који је закључком Ии –А9/2016 од 22.08.2018.године одредио продају непокретности извршног дужника уписаних у ЛН бр. ... КО ..., а на К.П. бр. ... и то породичне стамбене зграде број ..., површине ... м2, са обимом удела 1/1, породичне стамбене зграде број ..., површине ... м2, са обимом удела 1/1, земљиште под зградом објектом потес ..., површина ... м2, својина приватна, обим удела 1/1, земљиште под зградом – објектом, потез, површина ... м2, својина приватна, обим удела 1/1, земљиште уз зграду објекат потес ... површине 2 ара 74 м2, својина приватна, обим удела 1/1.

Првостепени суд је утврдио да је тужилац у конкретном случају стекао право својине на основу правног посла, и то на непокретности породичне стамбене зграде број 1 површине у габариту 97 м2 изграђеној на к.п. број ..., на основу поравнања П бр. 4866/14 и П бр. 9349/15 од 29.03.2016.године, односно у периоду кад није била на стану никаквих терета, нити уписа забележбе решења о извршењу.

Наведена промена носиоца права својине извршена је и код надлежног РГЗ СКН у Лесковцу решењем 9 П2-02-02-4-1811/2017 од 21.06.2017.године.

Првостепени суд је утврдио да је тужилац уписан у јавне књиге као носилац права својине заједничке, и управо подношењем приговора у поступку извршења и покретањем поступка доказао своје право заједничке својине на стану, а самим тим недопуштености извршења на предметном стану. Првотужени у овом поступку извршни поверилац у извршном поступку није спорио ту чињеницу.

Привредни апелациони суд налази да је овакав закључак првостепеног суда правилан, и да је побијана пресуда донета правилном применом материјалног права члан 50 Закона о извршењу и обезбеђењу, члана 180 став 1 и 2 Породичног закона.

Првотужени у жалби је истекао да тужилац нема искључиво право својине на предмету извршења које би у потпуности спречило извршење на истом, будући да је њен удео у заједничкој имовини, сходно претпоставци коју прописује одредбе

породичног закона, једнак уделу њеног бившег супружника, извршног дужника и друготуженог, то тужилац нема право које у потпуности спречава извршење, а што у овом предмету то није случај, имајући у виду да је право заједничке својине право које само делимично спречава извршење на предмету извршења. Тачно је да је одредбом из члана 180 став 2 Породичног закона утврђена претпоставка да су удели супружника у заједничкој имовини једнаки. Међутим, ова одредба се налази у поглављу деоба заједничке имовине (чланови 177-185 породичног закона) и примењују се само у случају судске деобе заједничке имовине супружника и то уколико супружници не могу да се споразумеју о деоби, сходно одредби из члана 180 став 1 Породичног закона. Пошто у конкретном случају супружници нису извршили деобу заједничке имовине, нити започели тај поступак, обоје су уписани у катастар непокретности са заједничким уделом, па је очигледно да не постоји основ да се ова одредба примени на решавање ове правне ствари, јер у конкретном случају предметне ствари се налазе у режиму заједничке неподељене својине. Стога је очигледно да у конкретном случају првостепени суд је правилно прогласио недопуштеним решење о извршењу Привредног суда у Лесковцу И.бр. 173/16 од 14.06.2016.године.

Суд је ценио и остале наводе жалбе па је нашао да су без утицаја на правилно пресуђење у овој правној ствари.

Правилна је и одлука о трошковима парничног поступка, која је донета на основу члана 153 и члана 154 Закона о парничном поступку, те је са свих изнетих разлога на основу члана 390 Закона о парничном поступку одлучено као у изреци.

ЉВ/СБ

**ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА – СУДИЈА
Ивана Павловић с.р.**

Тачност отправка оверава